Den danske Stjerne

Nr. 1 . Januar 1962 . 111. årg.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

NR. 1

JANUAR 1962

111. ÅRG.

INDHOLD

Forsidebillede

Udenlandsk sejlskib i Aarhus havn
(fot. Levi B. Thorup)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Når vi går ind i året 1962, spørger vi os selv, hvilke oplevelser dette nye år vil bringe os, og vore oprigtige ønsker for os selv så vel som for vore medmennesker, er, at dette år vil blive fyldt med glæde, lykke og fremgang.

Det er let at ønske og at drømme om et strålende år, men disse ønsker og drømme vil aldrig blive til realiteter, med mindre vi selv gør dem til virkelighed ved vore egne anstrengelser. Og dog begynder alle realiteter med drømme, thi en drøm er kun en genspejling af vore håb og vore ønsker, og virkeliggørelsen af disse drømme bringer glæde og tilfredsstillelse, og glæde over resultatet.

Når drømme ikke bliver til virkelighed, skyldes det som regel to ting:

1. Vi drømmer om ting, som ikke kan realiseres, som er for indviklede og langt uden for vor rækkevidde.

2. Vi er ikke klare over, at vi må gøre vore egne drømme til virkelighed gennem vore egne anstrengelser.

Må jeg stille et par forslag, der kan hjælpe os til at drømme rigtigt og handle derefter, så vore drømme kan blive til virkelighed?

Drøm aldrig om noget, som du ikke kan planlægge at opnå. Med mindre vi omsætter vore drømme til konkrete planer, vil de blive ved med at være drømme. Hvis de ikke omsættes til en plan, er de urealistiske, og vi spilder vor tid med at drømme.

Når detaillerede planer er udarbejdet, der viser, hvorledes vi skal gøre vore drømme til virkelighed, må vi følge disse planer nøjagtigt, og ikke lade modløshed eller dovenskab friste os til at udelukke vig-

tige dele af planen, fordi den er vanskelig at udføre, eller den i et svagt øjeblik kan synes ubetydelig.

En arkitekt tegner to sæt planer, det ene viser hans drøm om det færdige arbejde, det andet sæt planer kaldes »arbejdstegninger«. Disse består af mange ark, hvert af dem giver i detailler de små enkeltheder, som, når de sættes sammen, vil få drømmen til at blive virkelighed. Således skulle vore planer være - udarbejde tegninger, dele dem i små enkeltheder, som kan fuldføres en efter en, og derefter kan vi, ligesom at læse i en bog, tage en side ad gangen, og efterhånden som hver lille side bliver færdig, begynder vi at se dem passe sammen, og side efter side ser vi vor drøm blive til virkelighed.

En vigtig regel for at få sukces er at være klar over betydningen af I DAG. Salmisten var klar over denne sandhed, da han sagde: »Dette er dagen, som Herren har gjort. Vi vil fryde os og glæde os over den.« Hvis vi forstår det på rette måde, er al ting, vi gør i livet, dannet af en eller flere »i dag«. Mange liv er blevet fejltagelser, fordi folk har spildt deres tid med at tænke på og leve »i går«. Og lige så mange liv er blevet uden held, fordi folk har fulgt den vane at udsætte alting til i morgen. Vi må bestandig huske, at i går er forbi, og at i morgen aldrig kommer. Alt, hvad vi har, er i dag.

Må vi i dag udarbejde den del af vore planer og vore drømme, som hører til i dag, og ved at lade hver dag udføre sin fulde del, vil vi da nå det strålende I DAG, hvor vore planer er udført, og vor drøm er en realitet.

Gennem denne sikre metode med fremgang og udvikling kan enhver af os blive klar over vore drømme og forhåbninger for 1962. Må vi, med vor himmelske Faders hjælp og velsignelse, have tro, ønske, mod og udholdenhed til daglig at gøre vor fulde andel og gøre vort liv og vor evighed til det, vi ønsker de skal blive.

Deres hengivne *Levi B. Thorup*, missionspræsident.

Hvad vi kan lære af

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Af dr. phil. og theol., pastor *Frank S. Morley,*
fra Grace Presbyterianske Kirke 15th Avenue and 9th Street West
Calgary, Alberta, Canada.

Som et forspil til den Nationale Broderskabs-Uge i Canada, hvor kristne og jøder forenedes i at angribe racemæssige og religiøse barrierer, kom der en forbavsende og højst uventet hyldest til de sidste dages hellige fra en ledende protestantisk præst, dr. phil. og theol., pastor Frank S. Morley fra Calgary.

Dr. Morley er præst ved en af de mest indflydelsesrige presbyterianske kirker i sin by, og udvider yderligere sin gerning ved at skrive en ugentlig religiøs rubrik i Calgarys morgenavis, THE ALBERTAN. I sin rubrik, »Røsten fra een«, kæmper han tappert for det fordomsfri sind overfor sociale og åndelige problemer, og da Calgary er hovedsædet for Calgary S.H.D.-Stav, med ældste N. E. Tanner, tidligere land- og mineminister i Alberta, som præsident, har pastor Morley en gunstig lejlighed til at se Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i virksomhed.

C. Frank Steele.

Jeg har holdt en serie prædikener, kaldet »Forståelsens Eventyr«. I aften, søndag den 27. november 1954, er turen kommet til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, hvad vi kan lære af denne kirke, og jeg synes ikke, det var uegnet til situationen, at jeg skulle tale til medlemmerne af Frimurerlogen i aften om denne kirke. Jeg stoler på, at meningen med mit emne vil blive tydeligere, efterhånden som jeg fortsætter min tale.

Omtrent alt, hvad jeg vidste om mormonerne indtil for temmelig nylig, var, hvad jeg havde læst i Zane Grey. Jeg erindrede et ugunstigt billede, bygget over en af Zane Greys romaner, som jeg havde læst som dreng, som jeg havde set som dreng. Den slags indtryk blev jeg ulykkeligvis ved med at huske på indtil for temmelig nylig, da jeg kom til at kende en del mennesker fra denne Kirke mere intimt, og jeg begyndte at finde ud af lidt mere om Kirken. Særlig fandt jeg ud af det, da to unge mænd kom for at besøge mig ikke længe efter, at jeg var kommet til Calgary. De kom fra et fjernt sted i U.S.A. De kom netop for at tale om deres tro med mig. Jeg synes, det var meget vidunderligt gjort af disse to unge mænd. Der skulle noget mod til, i det mindste mente jeg, der skulle noget mod til, at komme op og stå ansigt til ansigt med en temmelig frygtindgydende presbyteriansk præst. Og de kom ind og talte, bare

nogle unge fyre, som nylig var begyndt at barbere sig, tror jeg, og begyndte at tale om deres tro. Jeg spurgte dem, hvordan de kunne klare sig, for de sagde, at de selv betalte deres udgifter, og den ene unge mand fortalte mig, at han netop havde skrevet hjem og sagt til sin fader, at han skulle sælge en ko, han ejede, og sende ham pengene. De ofrede to år på et sådant arbejde og betaler selv deres udgifter. Derefter kom et par andre unge mennesker til mig og talte også om deres tro og besvarede nogle af mine spørgsmål.

Ved 100-års jubilæet i 1947 sagde Mormonkirken, at de havde sendt 51.612 missionærer ud i de 100 år - de arbejdede i to år og betalte deres egne udgifter. De havde i 1949 8695 i arbejde i 39 lande. Men siden den tid sender de ca. 4000 ud om året, så jeg tænker, de har flere missionærer i arbejde i verden nu. Et forbavsende missionærarbejde for en kirke, som er forholdsvis lille og forholdsvis ny.

Hvad er det så for ting, jeg kan lide ved denne Kirke? For det første deres klare trosbekendelse. En trosbekendelse, som unge mennesker kan gribe, forstå hvad det er, skønt den kan føre dem ind på dybere ting, som naturligvis er ud over menneskelig forståelse. For eksempel er deres første trosartikel, at de tror på Gud, på Jesus Kristus og på den Helligånd. Det er blevet sagt til mig, at mormonerne ikke tror på Jesus Kristus! Det er den slags overtro og misforståelser, som vi har om dem, som De kan se, vi må have opklaret. De tror på ting, som vi måske ville finde lidt mærkelige, som evig fremgang, åbenbaring, som finder sted i dag - profeti - åbenbaring og evigt ægteskab. De tror ikke, at døden betyder nogen adskillelse. Men er denne tro dårlig?

Det næste, jeg kan lide ved dem, er, at de har en bestemt måde at leve på. Deres religion kommer øjeblikkelig ind i deres liv. Lediggang, dovenskab, at leve på samfundet, for dem er alle disse ting slette. De kan ikke lide den slags ting. De tror, at man bør arbejde, og at man ikke bør understøttes af regeringen.

For at kunne have en stilling i Mormonkirken må man strengt overholde Visdomsordet - ingen te, ingen kaffe, ingen spiritus, ingen tobak. Man må leve et moralsk rent liv, man må betale tiende, og man må arbejde aktivt i Kirken. Nu ved jeg ikke, om det er på grund af denne levemåde, som deres religion er så nært knyttet til, eller ej, men de er måske de sundeste folk i verden. Under krigen fandt man i Utah flere folk, eller flere mænd, som var skikket til krigstjenesten, end i nogen anden stat i U.S.A.

Dødsprocenten i U.S.A. er 10 pr. 1000, men blandt mormonerne er den under 6 pr. 1000. Fødsler pr. 1000 er i U.S.A. 24, men blandt mormonerne er den 38. I de 22 førende civiliserede nationer i verden er det gennemsnitlige antal børn, som bliver født uden for ægteskab, 74 pr. 1000. I U.S.A. er 40 af 1000 født uden for ægteskab, men i Utah kun 10, og i Idaho, (som er den stat, der næst efter Utah er ved at blive en mormonstat) 11. En forbløffende forskel! De har også en meget lav skilsmisseprocent.

Utah ligger forrest blandt de Forenede Stater med hensyn til uddannelse, og er måske den bedste i hele verden. Som fødested for fremragende mennesker ligger Utah foran Mas-

sachusetts (hvad der er en kendsgerning, som jeg ikke kan lide, fordi Massachusetts er puritansk og plejede at ligge i spidsen, men nu ligger Utah foran Massachusetts med 20 %). Og med hensyn til videnskabsmænd fører Utah foran Colorado med 20 %. Colorado er nr. 2. Det er en forbavsende produktion af veluddannede, dygtige og intelligente mænd.

Det tredie, jeg kan lide ved mormontroen - det første den klare trosbekendelse, det andet den levemåde, der følger med deres tro - det tredie er, at det er en religion, der drejer sig om familien. Polygami blev afskaffet i 1890. Wilford Woodruff, tror jeg, var den præsident for Kirken, der var ansvarlig for det, og jeg tror, det kun er omkring fire år siden, at en af de Tolv Apostle blev udelukket for ukyskhed, for umoralitet, for at overtræde den regel om moralsk renhed, som man lægger så stor vægt på blandt mormonerne. Denne familiereligion begynder med familiebønner om morgenen og familiebønner om aftenen, og ingen mad spises, før den er velsignet. Hele familien går i kirke, anført af faderen og moderen. Søndag eftermiddag samles familien og hengiver sig til et religiøst og socialt familieliv. Så er der en hjemmeaften hver uge, er det ikke vidunderligt, en hjemmeaften om ugen! Een aften om ugen er alle i mormonfamilien hjemme og hygger sig i familiens skød. Den fader eller moder, som har for travlt til at tage sig af sine børn eller til at se meget til dem, vil sandsynligvis før eller senere dadles for det.

Der drages omhyggeligt omsorg for børnenes uddannelse lige fra børnehaven til lærertræningsklassen i Søndagsskolen. Så er der en religiøs opdragelsesklasse en hverdag om ugen, den hedder Primary. Børn mellem 4 og 11 år kommer en gang om ugen efter skoletid i to timer. Den første gruppe, fra 4 til 5 år, lærer at bede, og så lærer de egenskaber som ærbødighed, taknemlighed, venlighed og godhed. Når de er 6 år, kommer de i en anden klasse, og der lærer de om naturen og om naturens Gud. Fra 7 til 8 år kommer de i forberedelsesklassen, for når de er 8 år, bliver de medlemmer af Kirken. Så har de yderligere uddannelse, pigerne og drengene har hver deres forskellige klasser (hvis der er nogen her fra Mormonkirken, beder jeg Dem tilgive mig, hvis jeg springer noget over, som De ville lægge vægt på, og tilgiv mig, hvis jeg gør fejltagelser. Jeg forsikrer Dem, at jeg taler med den bedste vilje. Vær ikke bekymret, jeg tænker, at jeg vil få de vigtigste ting rigtigt). I hvert tilfælde, en dreng bliver diakon, så bliver han lærer mellem 15 og 16 år, i en alder af 17 bliver han præst, og så kan han døbe, administrere nadveren, ordinere diakoner o. s. v. Han bliver ældste, når han er 19 år, og så kan han give håndspålæggelse, han kan salve, han kan velsigne de syge. Dette er også interessant. Mormonerne kan opvise forbavsende helbredelse gennem velsignelse af de syge. De har læger, og de samarbejder med læger, men sommetider får de velsignelser bortset fra lægerne.

Det næste, jeg kan lide ved Kirken, er dens kammeratskab, særlig blandt de unge. De beholder deres unge folk i Kirken. Deres unge mennesker finder deres glæde i Kirken, deres morskab i Kirken. De behøver ikke at gå til smugkroerne for at finde morskab, de behøver ikke stå og hænge

på gaden for at få lidt sjov. De får den bedste morskab i verden inden for Kirken og har deres livs bedste tid. Jeg synes, det er vidunderligt. Jeg ville ønske, vi havde sådan noget i vor kirke.

En anden ting, jeg kan lide (måske det kommer af dette kammeratskab), er, at de tror pa, at man skal gifte sig tidligt. Det er en god idé. Det er en kendsgerning, at de forbereder deres unge mennesker til ægteskabet. Den protestantiske kirke har en højst utilstrækkelig forberedelse af unge mennesker til ægteskabet.

Ledelsen af deres Kirke er nu et teokrati, men det er et teokrati, hvori der er blandet demokrati. De har Det Første Præsidentskab, som består af en Præsident og to rådgivere. Når præsidenten dør, mister de to rådgivere også deres stillinger. Så bliver den ældste af De Tolv Apostle præsident. Men skønt teokratiet eksisterer ned gennem hele linien, og disse funktionærer og assistenter bliver beskikket, bliver de ikke desto mindre ikke anerkendt i deres stilling, før en Generalkonference stemmer på dem, og til Generalkonferencen kan enhver gå. Enhver kan gå og stemme. Han stemmer naturligvis kun, hvis han er medlem af Kirken. Der er stor effektivitet i deres regering. Jeg ville ønske, jeg havde tid til at analysere det lidt mere for Dem, for det er en af de mest effektive Kirke-regeringer i verden, til trods for den kendsgerning (og det er interessant), at der ikke er nogen tvang. Nogle af os har troet (og jeg troede det indtil for nylig), at de missionærer, der drog ud, var tvunget til det. Det er de ikke. Der er ingen tvang i deres Kirke. Naturligvis, hvis man har en stilling, må man overholde visse regler, men det er ikke tvungent at blive missionær eller noget som helst andet.

En anden ting, jeg kan lide ved deres Kirke, er deres hengivenhed. Tag f. eks. stavspræsidenten. En stav er et bestemt område, som går langt omkring udenfor Calgary - et stort område uden om Calgary her. Denne stavspræsident får ingen løn. Den mand, der har denne stilling, er en meget prominent borger - en af vore allermest travle mænd - og dog giver denne stavspræsident følgende tid til sin Kirke: Han giver en aften om ugen til et møde for stavsfunktionærerne. Han giver en aften om ugen til et stavspræsidentskabs-møde. Han giver to søndage om måneden til at besøge grenene. Han giver en hel lørdag eftermiddag om måneden. Han overværer to Generalkonferencer om året, hvor han giver en eller halvanden dag hver gang, og en dag om måneden giver han til Templet, skønt det ikke er obligatorisk. Tænk blot på hvor megen tid det er! Blot tænk på det! I vor kirke findes der intet, der kan sammenlignes med den masse tid, der ofres. Intet! Og jeg kender min Kirke fra kyst til kyst, og jeg siger Dem, jeg kender ikke noget som det.

Jeg tænker på deres gavmildhed, ikke blot med hensyn til tid, men med deres tiende; de betaler tiende. Og foruden har den en højst interessant ting. Den første søndag i måneden har de fasteoffer. De afstår fra et måltid om søndagen og giver pengene til de fattige. Præsident Hoover sagde virkelig, at hvis alle kirker ville praktisere den slags hjælp for de fattige, som Mormonkirken gør, ville der slet ikke være brug for nogen statsunderstøttelse overhovedet. De tager sig af deres medlemmer, og det er endnu en ting, jeg kan lide

ved deres kirke, de tager sig af deres medlemmer, og de tager sig af dem ikke blot fysisk, men åndeligt. Deres wards eller grene bliver delt i, hvad de kalder »distrikter«, hvad der blot betyder en del af byen, og i den del af byen vil der være fra tre til otte familier, som er mormoner (jeg tror der som regel er omkring seks), og de vil blive besøgt af to lærere hver måned. Og disse lærere gør tre ting: De bringer først et budskab for den pågældende måned. De underviser, de går ud for at undervise, og som regel underviser de fra månedens budskab. For det andet: de går for at hjælpe; hvis der er brug for hjælp, yder de den, eller hvis de ikke kan gøre det, henviser de dem til biskoppen. Desuden går de ud for at opmuntre til aktivitet i Kirkens liv.

Nu, mine venner, har jeg talt til Dem om Mormonkirken. Hvilket budskab giver det os? Allerførst, denne Kirke består af lægmænd. De eneste, der får løn i den, er de folk, der giver den deres fulde tid - kontorfolk og den slags personale, eller Præsidenten i spidsen for Kirken eller de Tolv Apostle, men normalt har de ingen. Der er ingen i Calgary Staven overhovedet, der får løn. Er det ikke forbløffende? Det er en lægmandskirke. Tænk blot på det arbejde, disse lægmænd udfører. Ældste Trueblood sagde, at det ville være en revolution i vort liv, hvis lægmændene i Kirken (den kristne) blev klar over, at hver eneste af dem var en Jesu Kristi præst. Vor protestantiske kirke er bygget på lægmænd. Med mindre vi kan genoplive lægmændene i den presbyterianske Kirke, den protestantiske Kirke, tror jeg ikke, den protestantiske Kirke har nogen stor fremtid. Jeg tror, at ved reformationen var en af de største udtalelser denne - at hver mand var en præst for Gud, »alle troendes præsteskab«. Det var den grundlæggende ting, vi underviste i. Og hvad er der nu sket? Vi har igen overdraget alt arbejdet til kirkens præst. Alt arbejdet, undtagen nogle mærkelige selvmodsigende ting, givet tilbage til kirkens præst. Med mindre De kan få Deres kirkes lægmænd til at undervise og besøge folk med den gammeldags nidkærhed, siger jeg Dem, at Deres kirke vil blive en hensygnende kirke. Det er sandt om den presbyterianske kirke, tror jeg, mere end om nogen anden, fordi vi mere end nogen anden har lagt vægt på kendsgerningen om ældsteskabet, kirkens ældsteskab. Besøg af ældsteskabet, præsten som en af ældsterne, ikke adskilt fra dem med undtagelse af, at han er en ældste, der underviser. Husker De ikke fra Det nye Testamente, hvorledes apostlene skulle undervise og bede, og derefter blev de indsat, men de andre blev valgt, så de måske kunne være fri for det arbejde, og de kunne påtage sig alt det andet? Hvad er der nu sket? Vi har denne latterlige idé, som jeg netop stødte på forleden dag.

Der var en kvinde, som ikke var blevet besøgt i nogen tid, og hun sagde, at hun ikke ville komme i Kirken mere, fordi præsten ikke havde besøgt hende. Er det meningen, at præster skal gå rundt fra dør til dør og ringe på og få en kop te her og en kop te der og spilde deres tid med idiotisk tedrikning? Jeg siger Dem, at det er at degradere præsten, og det lægger en umenneskelig og umulig byrde på ham. Der er ingen protestantisk præst i denne by, som kan foretage den slags besøg, som hans menighed venter af ham. Med mindre lægmændene i Kirken atter

påtager sig deres ansvar, tror jeg ikke, den protestantiske Kirke har nogen fremtid.

En anden lærdom, som vi får fra Mormonkirken, er den, at religionen ikke skal tages let. Det er ikke noget, som man kan tage, som om det var noget let - som ikke pålægger nogen forpligtelse. Den religion, som ikke pålægger nogen forpligtelse, er ikke nogen religion. Den har mistet alt, hvad der er godt og stort i sig, og burde sparkes ud. Vi har stort set bortskaffet ofring i vor Kirke. Som en stor prædikant sagde fornylig: »Mængden har gjort kristendommen så let, at vi ikke længere er protestanter.« Engang led protestanterne for deres tro, ofrede for den. Nu anser vi det for et offer, hvis vi kommer i Kirken, når der er faldet lidt sne. Da Michelangelo malede det sixtinske kapel, lå han på ryggen, og han malede 343 figurer, og han tog ikke sit tøj af, medens han malede, og da han endelig tog sit tøj af, fulgte huden med tøjet. Hans lidenskab for at male dette kapel var så stor. Har vi nogen lidenskab som den tilbage i vor tro i dag? Dr. Buchman fortæller om, hvorledes han traf en kristen tro, og medlemmerne var blevet skudt og samlet i en bunke, og så var der blevet hældt benzin på dem, og de var blevet brændt, men en af dem var ikke blevet dræbt ved skydningen, og da han blev lagt på ilden, brændte han ikke op, men fik en frygtelig forvreden skikkelse på grund af ilden. Han havde Jesu Kristi mærker på sig. Hvilke ofre nogle mennesker yder for deres tro! Gør vi sådan noget? Der siges, at der ikke kræves *meget* af et menneske for at være kristen, men at der kræves *alt* af ham, og det er sandt.

En tredie ting, som Mormonkirken lærer os nu, er, at vi må have sans for mission. De har det. Enhver Kirke, som vil være stor, må have sans for mission. Den protestantiske Kirke i denne verden, denne verden, brødre, denne verden, som løbes over ende af kommunisme og materialisme, denne verden, hvor utallige millioner hver dag vender sig til ateismen, hvor vi har set en stormflod af ateisme, som vi aldrig havde drømt var muligt i denne verden, tænk blot på udfordringen til vor tro, og dog er vi ved at gå til grunde, fordi vi ikke har sans for mission, i det mindste er det, hvad en stor mand som Dr. Stanley Jones siger. Dr. Jones kom tilbage og så ud over vort land, og han sagde: »Aldrig har den amerikanske ungdom været så vidunderlig på mange måder, ved de muligheder den har, den opvakthed og den intelligens den har.« Han siger, det er en vidunderlig ungdom, men han siger, at deres fundamentale svaghed er, at de ikke har nogen sans for mission. Er det sandt? At vi mangler sans for mission? Jeg tror, der er meget i det.

(Fra *New Era*, British Mission, november 1961).

Bemærk: Til underretning for redaktionen skal manuskripter til »Stjernen« altid være forsynet med *underskrift* eller i hvert fald med forbogstaver.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Dette liv er tiden, da menneskene skulle berede sig til at møde Gud.

Spørgsmål:

I Alma 34:31-34 finder vi følgende: »Ja, jeg ville ønske, I ville komme og ikke forhærde jeres hjerte længere; thi se, nu er tiden og frelsens dag for jer; og dersom I vil omvende jer og ikke forhærde hjertet, skal den store forløsningsplan snart blive iværksat for jer.

Dette liv er tiden, da menneskene skulle berede sig til at møde Gud; ja, dette livs dag er den dag, da menneskene skal udføre deres arbejde.

Og som jeg sagde jer før, eftersom I har haft så mange vidnesbyrd, så beder jeg jer om ikke at opsætte jeres omvendelsesdag til enden; thi dersom vi ikke benytter vor tid i dette liv, da kommer der efter denne livets dag, som er os givet til at berede os til evigheden, en mørk nat, hvori intet arbejde kan udrettes.

I kan ikke sige, når I kommer til dette frygtelige tidspunkt: Jeg vil angre og omvende mig til min Gud. Nej, I kan ikke sige det, thi den samme ånd, som er i besiddelse af jeres legeme, når I går ud af dette liv, den samme ånd vil have magt til at tage jeres legeme i besiddelse i den evige verden.«

Vi har diskuteret denne udtalelse, og vi spekulerer på, hvorledes den kan forliges med læren om frelse for de døde? Det ser ud, som om de, der har svigtet i dette liv, således er udelukket fra ethvert håb om frelse i det kommende liv. Hvorfor udfører vi så tempelarbejde for de døde?

Svar:

Dette spørgsmål er en god illustration på den vanskelighed, som folk ofte kommer i, når de ikke omhyggeligt har overvejet alle de faktorer, der hører til et emne. For det første havde disse folk i Antionums land, kendt som zoramiterne, tidligere været medlemmer af Kirken og var afveget fra nephiternes tro. Amuleks bemærkninger havde til hensigt at være en bøn til dem om at vende tilbage til Kirken og overholde dens pagter. Han henledte deres opmærksomhed på de »mange vidnesbyrd«, de havde modtaget, og at forsage det onde, før det var for sent. De var veget bort fra Herrens befalinger og havde trodset hans love, som de tidligere troede på, til fordel for et falsk system, som fornægtede Jesu Kristi forsoning. Derfor var Amuleks ord betimelige. Der var stadig håb for dem, hvis de ville omvende sig og vende tilbage til den sande tro og følge deres Forløser.

Et ord her med hensyn til dem, som er værdige til at modtage evangeliets velsignelser, men som er døde uden dette privilegium, er nødvendigt. Gennem vor Evige Faders og Hans Søns, Jesu Kristi barmhjertighed er det forordnet, at enhver sjæl kan få det privilegium at høre og modtage sandheden. Dette er et af evangeliets strålende principper, og et, som den religiøse verden har overset. I indledningen til Lære og Pagter sagde Herren:

»Thi sandelig, Herrens røst lyder til alle mennesker, og ingen skal kunne undfly. Der findes intet øje, som ikke skal se, ej heller øre, som ikke skal høre, ej heller hjerte, som ikke skal gennembores.

De genstridige skal rammes af megen sorg, thi deres uretfærdighed skal forkyndes fra hustagene, og deres hemmelige gerninger skal åbenbares.« *(L. & P. 1:2-3).*

Derfor er forjættelsen til alle, som omvender sig, enten de er levende eller døde, at de ikke skal berøves lejligheden til at høre og modtage sandheden. Derfor må der være en tid, hvor de døde, som døde uden det privilegium at høre og modtage evangeliet, medens de var på jorden, kan lære det. Denne vidunderlige lære blev åbenbaret til Profeten Joseph Smith, og han fik guddommelig myndighed til at få ordinanceerne udført for de døde i templer, der bliver bygget til dette formål. Dette er et retfærdigt princip, fyldt med barmhjertighedens, kærlighedens og retfærdighedens ånd.

At enhver sjæl skal have sin chance, er et af evangeliets største principper. Det er barmhjertigt, og det er retfærdigt, men disse zoramiter kunne ikke se det, fordi de havde gjort oprør mod sandheden og havde vendt sig til at dyrke falske guder og således bragt sig selv til den grænse, hvor der ikke ville være noget håb, hvis de fortsatte deres onde kurs. Så vi ser, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem Amuleks lærdomme og læren om tabet af frelse for de døde, som vender sig bort i dette liv, og sætter sig selv uden for håbet om forløsning. Den tilstand, som zoramiterne var i, er i overensstemmelse med tilstanden hos de apostater, som Peter og Paulus omtaler i deres breve som følger:

»Thi det havde været bedre for dem ikke at have lært retfærdighedens vej at kende fremfor efter at have erkendt den da at vende sig bort fra det hellige bud, som blev dem overgivet.« *(2. Peter 2:21).*

»Thi når mennesker een gang er blevet oplyst og har smagt den himmelske gave og har fået del i Helligånden

og har smagt Guds gode ord og den kommende verdens kræfter - og så falder fra, da er det umuligt atter at bringe dem til omvendelse på ny;

thi de korsfæster for deres del Guds Søn igen og gør ham til spot.« *(Heb. 6:4-6).*

Herren har ikke bestemt, at alle de, som har fornægtet eller vil fornægte evangeliet, skal overlades til de fordømtes pine. Han har forordnet, at enhver sjæl skal få lejlighed til frelse i hans rige, hvis de vil omvende sig og holde hans befalinger. Dette angår, som fastslået her, alle, som er døde uden nogen lejlighed til at omvende sig og antage evangeliet. I henhold til det, der er skrevet, vil mange hæderlige mennesker, som, me-

dens de levede, fornægtede frelsens budskab, men som senere i åndeverdenen omvendte sig, modtage nogen grad af frelse. Om dette har Herren sagt:

»Og ligeledes de menneskers ånder, som var i forvaring, hvem Sønnen besøgte og prædikede evangeliet for, for at de måtte kunne dømmes i lighed med mennesker i kødet,

de, som ikke modtog Jesu vidnesbyrd i kødet, men modtog det senere.

Disse er jordens hæderlige mennesker, som er forblindet ved menneskers underfundighed.

Det er disse, som modtager af hans herlighed, men ikke af hans fylde.

Det er disse, der modtager af Sønnens nærværelse, men ikke af Faderens fylde.

Derfor er de terrestriale legemer og ikke celestiale og adskiller sig fra disse i herlighed, som månen fra solen.« *(L. & P. 76:73-78).*

Joseph Fielding Smith.

Tempelrejsen

Husk at indsende de genealogiske skemaer omgående!

Det er nu på høje tid at indsende de genealogiske skemaer, der skal være rede til tempelturen i år.

Det er vist en udbredt misforståelse, at så snart man blot har skemaerne udfyldt, enten man selv har gjort det, eller de er udarbejdet af en genealog, har man gjort sin pligt overfor sine afdøde slægtninge, og så vil arbejdet automatisk blive gjort. *Det bliver det ikke,* alle skemaer skal indsendes til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse,* Priorvej 12, København F., som ser, om alle de nødvendige rubrikker er udfyldt korrekt (selve navnene og datoerne kan vi ikke kontrollere). Derefter sendes de til Salt Lake City, Utah, hvor de bliver kontrollerede og gjort rede til tempelarbejdet og derefter sendt til det pågældende tempel, for danske medlemmers vedkommende som regel Templet i Schweiz.

Da det tager ca. ½ år at gøre skemaerne rede til tempelarbejde, må skemaerne indsendes *aldeles omgående,* da vi ellers ikke kan garantere, at de er parate, når søskende kommer til templet til sommer. Vi ved positivt, at en del søskende har skemaer liggende, som endnu ikke er indsendt. Husk på, at arbejdet bliver *ikke* gjort, hvis skemaerne får lov til at blive liggende hjemme i skrivebordsskuffen!

Altså: *Indsend skemaerne endnu i dag!*

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

Kirkens nye Præsiderende Biskopråd

Biskop John Vandenberg Biskop Robert L. Simpson Biskop Victor L. Brown

Det er med ydmyghed og stor begejstring, at vi tager imod dette store, nye ansvar. Vi glæder os til at blive bekendt med alle vore medarbejdere i det aronske præstedømme. Vi deler nu med Dem et stort ansvar. Hver mand og dreng er udvalgt i vor himmelske Faders øjne. Det er en pligt for hver eneste en af os at ære vort kald, så ingen skal gå tabt til ingen nytte. Herren ønsker det bedste i alle faser af sit program. Må vort liv være således, at vi ganske naturligt må få held med det.

Vi bærer vidnesbyrd for Dem, at vi alle er engageret i vor himmelske Faders værk. Vi bærer også vidnesbyrd om, at en Guds Profet styrer Kirkens sager gennem inspiration og åbenbaring. Vi opretholder Præsident McKay og hans rådgivere uden forbehold i deres høje og hellige kald.

Må vor himmelske Faders rigeste velsignelser være med Dem alle.

Deres hengivne brødre
DET PRÆSIDERENDE BISKOPRÅD
John H. Vandenberg
Robert L. Simpson
Victor L. Brown.

Kirkens BYGGEPROGRAM

Hvem er for Herrens sag?

Ved et nyligt afholdt møde med medlemmerne i en af grenene i det skandinaviske område var jeg tilstede sammen med missionspræsidenten for at fremsætte forslag om at bygge en ny kirkebygning i grenen.

Vi forklarede arbejdsmissionær-programmet for dem og skitserede, hvad deres pligter som grenens medlemmer ville blive. De fik at vide, at de skulle skaffe 20 % af omkostningerne ved byggeprojektet, enten ved arbejde eller kontant. Det blev anført, at hvis de ville samarbejde med det program, som ville blive opstillet, ville det kun være nødvendigt at skaffe relativt få penge. Deres frivillige arbejde, tillige med arbejdsmissionærernes arbejde, kunne regnes for næsten alle deres 20 % andel.

Da forslaget kom til afstemning, stemte nogle af grenens medlemmer imod det, og en temmelig ophidset diskussion opstod. Det var snart øjensynligt, at der var den følelse blandt nogle af dem, at der blev krævet alt for meget af dem.

Ved slutningen af mødet, da vi følte, at vi igen skulle forelægge forslaget for forsamlingen til deres godkendelse, lagde jeg mærke til, at en ung kvinde på en af de forreste rækker i forsamlingen syntes meget ivrig efter at sige noget. Jeg foreslog missionspræsidenten, at han kaldte hende op, og det gjorde han.

Denne unge kvinde var et nyt medlem i Kirken, idet hun først var blevet døbt omkring syv måneder i forvejen. Det foruroligede hende i høj grad at se den mangel på tro, som blev udvist af nogle af de ældre medlemmer i grenen. Hun mindede de folk, som var tilstede, om, at de havde begyndt mødet med at synge: »Hvem er for Herrens sag?«, og nu syntes de uvillige til at være for Herrens sag, fordi de fornægtede de råd, som lederne af Kirken gav dem.

Efter hendes vidnesbyrd satte vi atter forslaget til afstemning, og hver eneste hånd løftede sig, hvad der viste, at de var villige til at påtage sig alle deres forpligtelser.

Det er godt for Kirkens medlemmer engang imellem at blive udfordret, så vi kan vise for alle, at vi fuldtud anerkender vore forpligtelser.

Præsident Henry D. Moyle fremsatte, da han talte ved distriktskonferencen i Amsterdam sidste år, en udtalelse angående Kirkens byggeprogram, som er meget betydningsfuld. Efter at have forklaret, at 80 % af omkostningerne ved de bygninger, der skal bygges i Europa, ville komme fra tiende, betalt af de hellige, sagde han:

»Herren venter ikke, at tiende fra et folk, der betaler tiende, skal anvendes til et andet folk, med mindre det folk, som skal drage nytte af disse bygninger, vil efterleve tiendeloven i dens fylde. Hvis De skal modtage byg-

geprogrammet«, sagde han, »må De være et folk, der betaler tiende. HERREN VIL SINKE ETHVERT BYGGEPROGRAM, MED MINDRE DE ER REDE TIL AT MODTAGE UDFORDRINGEN TIL AT ARBEJDE OG BETALE DERES TIENDE, OG HERRENS HÅND VIL TRÆKKE SIG TILBAGE FRA DEM, SOM IKKE BETALER TIENDE.«

Jeg synes, denne udtalelse af Præsident Moyle er meget interessant, og jeg spekulerer på, om den har en direkte forbindelse med nogle af de tilstande, der nu råder i de fleste af vore områder. Jeg hentyder til den store vanskelighed, vi har erfaret, med at købe byggegrunde og med at få tilladelse til at bygge på de grunde, som vi nu har. Kan det være, at det er, fordi de hellige i vore områder ikke betaler deres ærlige tiende?

Mange har fastet og bedt, at Herren ville gribe ind og åbne vejen, så at dette store program kan gå fremad. Men sammen med Deres bønner må gå præstation. Vi finder disse ord i Lære og Pagter: »Den, der beder, og hvis ånd er angergiven, antager jeg, HVIS HAN ADLYDER MINE FORORDNINGER.« Jeg regner med, at dette betyder, at Herren vil have respekt for vore ønsker, så længe vi viser lydighed. Derfor ligger den udfordring foran os: Hvem er for Herrens sag? Er De?

E. Albert Rosenvall, Bygningsleder for det skandinaviske område.

Indbinding af Stjernen 1961

Stjernen for 1961 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1960 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 10,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1962.**

N.B.: **Husk at medsende den i dette nr. indlagte indholdsfortegnelse!**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 10,00, altså ialt **kr. 20,00 i Danmark, $ 4,00 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

For åndelig vækkelse.......... læs Mormons Bog!

Enhver mand, som holder det melkisedekske præstedømme, har fået den specielle opgave af Det Første Præsidentskab at læse Mormons Bog i løbet af 1961.

Der er ingen undtagelser. Enhver broder, som holder det højere præstedømme, er indbefattet. Generalautoriteterne står øverst på listen, derefter kommer stavs- og kvorumfunktionærer og endelig alle kvorum-medlemmerne. Og det har ikke noget at sige, hvor mange gange hver broder har læst eller studeret Mormons Bog i fortiden: den foreliggende opgave var at læse den i løbet af 1961.

Lektiearbejdet for dette år i de melkisedekske præstedøms-kvorums drejer sig om denne læseopgave. Ved præstedømmets lederskabsmøder, der blev afholdt i forbindelse med stavskonferencerne i løbet af det tredie kvartal af 1961, kontrollerede den af Generalautoriteterne, som var tilstede (eller hvis der ingen besøgende var, så stavspræsidenten), for at finde ud af - kvorum efter kvorum - hvor mange brødre der var i gang med læsningen.

Næste år, 1962, vil de melkisedekske præstedøms-kvorums, som tidligere meddelt, studere lærdommene i Mormons Bog.

Derfor vil 1962 skabe lejlighed til en stor åndelig vækkelse blandt præstedømsbrødrene gennem undersøgelse og oprigtigt studium af denne store bog blandt de sidste dages helliges skrifter.

Joseph Smith sagde: »Jeg fortalte brødrene (hermed mente han de tolv, som han havde haft møde med den dag), at Mormons Bog var den mest fuldendte bog på jorden, og nøglen til vor religion, og et menneske ville komme nærmere til Gud ved at adlyde dens forskrifter end ved nogen anden bog.« *(History of the Church*, vol. 4, p. 461, 28. nov. 1841).

Hvad enhver trofast broder, der holder præstedømmet, ønsker, er at vokse i nåde, at forøge sin åndelighed, at vandre i lyset, at forblive i sandheden, at have Herrens Ånd som ledsager - eller i virkeligheden, som Profeten udtalte det, at komme nær til Gud. Og så vidt det skrevne ord angår, er Mormons Bog den fuldkomne sti, der leder til Guds nærhed.

Brødre, der læser Mormons Bog med den rette ånd, vokser i tro og kundskab om evangeliet. De får et fast vidnesbyrd om guddommeligheden af dette store sidste-dages værk. De lærer selv at vide, at Jesus Kristus er Guds Søn, at Joseph Smith var kaldet af Gud til at virke i denne sidste uddeling, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som den nu er organiseret og indrettet, er Guds rige på jorden.

Brødre, som får del i ånden i Mormons Bog, er i harmoni med Kirkens programmer. De opretholder og understøtter deres ledere i Kirken. De ledes til at holde Guds bud og til at leve ved hvert ord, der udgår af Guddommens mund. At læse Mor-

mons Bog fører til retskaffenhed, fred og frelse.

For at få det fulde udbytte af den foreliggende organiserede plan om at læse og studere Mormons Bog, er det vort håb, at stavs- og kvorumfunktionærerne laver et program, som opmuntrer og holder kontrol med denne plan, hvad angår alle bærere af det højere præstedømme. Som en del af et sådant program og som et middel til at skabe interesse for at studere Mormons Bog, kunne man bede kvorummedlemmerne om at finde svar fra Mormons Bog på sådanne problemer og lærdomme som f. eks. følgende:

1. Hvem er befriet fra døden, helvede, djævelen og evig pine, og hvori består denne befrielse? *(2. Nephi 9).*

2. Kan De definere og forklare, hvad der menes med »præstelist«? *(2. Nephi 26·29).*

3. Da Kristus ikke var skyldig i nogen synd, hvorfor blev han så døbt? Hvad betyder det at fuldkomme al retfærdighed? *(2. Nephi 31).*

4. Kan De identificere de folk, som omtales i lignelsen om det forædlede og vilde oliventræ, og som Zenos fortalte? *(Jakob 5).*

5. Er De bekendt med en stor evangelieprædiken om Kristi forsoning, som blev forkyndt af en engel fra himlen? *(Mosiah 3).*

6. Hvem er Jesu Kristi sønner og døtre? *(Mosiah 5:7).*

7. Hvem er størst, en seer eller en profet? *(Mosiah 8:13-18).*

8. Hvad er vilkårene og betingelserne for dåbens pagt? *(Mosiah 18:8-10).*

9. Kan De give et resumé af læren om at blive født pány? *(Mosiah 27: 24-31; Alma 5).*

10. Hvor går vore ånder hen efter døden? *(Alma 40).*

11. Hvad menes der med genoprettelsen, der skal finde sted ved opstandelsen? *(Alma 41:12-15).*

12. Hvorledes skelner vi mellem dem, der skal modtage barmhjertighed, og dem, der er bestemt til at modtage retfærdighed? *(Alma 42).*

13. Hvornår vil Herren fuldbyrde sine pagter med Israels hus? *(3. Nephi 21).*

14. Hvorledes kan vi bedst definere evangeliet og frelsens plan? *(3. Nephi* 27).

15. Hvorfra kom »trolddom, hekseri og magi«? *(Mormon 1:19).*

16. Tror vi på Kristus, med mindre vi tror hans Ord? *(Ether 4:10-12).*

17. Kan De give et resumé over argumenterne imod barnedåb? *(Moroni 8).*

18. Har De stillet Moronis forjættelse på prøve, så De ved med Dem selv ved personlig åbenbaring, hvor vidt Mormons Bog er sand? *(Moroni 10: 4-5).*

Vanskeligt at forstå

Af *Marion D. Hanks* af De Halvfjers' Første Råd.

»*Thi han sagde dem i sandhed meget, som var vigtigt, men vanskeligt at forstå, medmindre de adspurgte Herren......*« (1. Nephi 15:3).

Der findes ingen måde at forstå åndelig sandhed på undtagen gennem Guds Ånd. Naturlig dygtighed, strålende intelligens, flittig søgen er alle utilstrækkelige i sig selv til at give en forståelse af åndelige ting, hvis den, som ejer dem, ikke ledes af Ånden.

»...... *det er godt at være lærd, når man lytter til Guds råd.*« (2. Nephi 9:29).

Profeten Lehi prøvede med stor tålmodighed at lære sine sønner Laman og Lemuel evangeliets principper, men de ville ikke lære. De var ude af stand til at forstå, fordi de ikke ville ydmyge sig og påkalde Herren, derfor kunne de ikke modtage kundskab om sandheden gennem Ånden.

»...... *Ånden skal gives jer ved troens bøn......*« (L. & P. 42:14).

Alma bevidnede på det kraftigste vigtigheden af at lære gennem Ånden.

»...... *Jeg vidner for jer, at jeg ved, at de ting, jeg har talt om, er sandfærdige. Og hvordan tror I, at jeg ved dette med sikkerhed?*

Jeg siger jer, de er kundgjort for mig ved Guds hellige Ånd. Jeg har fastet og bedt i mange dage, så jeg selv kunne vide disse ting. Og nu ved jeg for mig selv, at de er sandfærdige, thi Gud Herren har åbenbaret dem til mig ved sin Helligånd........« (Alma 5:45—46).

I et brev til de hellige i Korint bar Paulus det samme vidnesbyrd:

»...... *hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opkommet i noget menneskes hjerte, hvad Gud har beredt for dem, der elsker ham.*

Thi os har Gud åbenbaret det ved Ånden; Ånden ransager jo alt, endog Guds dybder......

Men vi har ikke fået verdens ånd, men Ånden fra Gud, for at vi kan lære at kende, hvad Gud i sin nåde har skænket os......

Men et sjæleligt menneske tager ikke imod det, der stammer fra Guds Ånd; thi det er ham en dårskab, og han kan ikke forstå det, thi det må bedømmes åndeligt.« (1. Kor. 2:9—10, 12, 14).

For de jøder, der krævede et tegn, var Kristus en »anstødssten«, og for de grækere, som søgte efter visdom, var han en »dårskab«, medens han for dem, der modtager ham, er »Guds kraft og Guds visdom«.

Mosiahs missionærsønner modtog profetiens ånd og åbenbaringens ånd og underviste med Guds magt og myndighed, fordi de havde »ransaget skrifterne med flid« og havde »hengivet sig til megen bøn og faste......« (Alma 17:1—10).

I vor uddeling sagde Herren:

»Thi jeg vil oplyse dem med min Ånd, og gennem min kraft skal jeg tilkendegive dem min viljes hemmeligheder, ja det, som intet øje har set eller øre hørt, og som ikke er kommet ind i noget menneskes hjerte.« (L. & P. 76:10).

Den eneste måde at kende åndelig sandhed på er gennem Guds Ånd, som kun kan nydes af dem, der ydmyger sig og påkalder ham og lytter til hans røst. Intet er mere klart i skriften eller i livet end denne sandhed. Det, der vedrører Ånden, er »vanskeligt at forstå, medmindre man adspørger Herren......« i oprigtighed og ydmyghed. Gennem »studium og også ved tro,« gennem ærbødig søgen og ydmyg bøn kan menneskene med bestemt vished kende det, der angår Gud.

For dem, der ikke vil betale prisen, vil evangeliets sandheder altid være »en anstødssten«, »dårskab«, »vanskeligt at forstå«. I deres stolthed og hårdnakkethed går de glip af at lære de vigtigste sandheder om evigheden.

Marion D. Hanks.

Angående genealogiske skemaer for levende slægtninge

Da der i de genealogiske foreninger i missionen stadig er en del diskussion blandt søskende angående genealogiske skemaer (familiegruppeskemaer) for levende slægtninge, idet nogle søskende mener, at man uden videre kan sende skemaer for alle sine nulevende familiemedlemmer til Amerika, og så vil tempelarbejdet automatisk blive udført, når der er gået 100 år efter de pågældende personers fødsel, genoptrykker vi hermed det svar, vi har modtaget fra Genealogical Society i Salt Lake City angående dette emne:

Den danske mission — Salt Lake City, 8. januar 1960.
Priorvej 12,
København F., Danmark.

Kære søskende!

Dette er svar på et brev, som De skrev til Genealogical Society den 30. oktober 1959.

Det er rigtigt, at skemaer ikke opbevares i Gen. Society som grundlag for fremtidigt tempelarbejde, når de navne, der er anført, udelukkende omfatter nulevende personer.

Familiegruppeskemaet bliver imidlertid affotograferet, og oplysningerne på skemaet bliver opbevaret i Kirkens arkiv. Det er derfor tilgængeligt for alle, der er interesseret i linierne, og af den grund vil vi gerne have skemaerne til brug for arkivet, som foreslået af Præsident ElRay L. Christiansen.

Hvis alle medlemmerne af familien, som er anført på skemaet, der indsendes til arkivet, stadig er levende, kan det ikke forventes, at Gen. Society

overfor den person, der indsender skemaerne, skal garantere, at tempelarbejdet i rette tid, måske efter 100 års forløb, automatisk skal blive udført for de personer, der er opført på skemaerne. I sin yderste konsekvens ville en sådan garanti være ensbetydende med et løfte om at få tempelarbejde udført for enhver, hvis genealogi er opført i bøger og microfilm, som nu findes i arkivet i vort bibliotek.

Ikke desto mindre udfører folk i udlandet et meget stort arbejde for deres familier ved at samle gruppeoptegnelser over deres levende slægtninge i den hensigt at deponere disse oplysninger i Gen. Society's arkiv. Uden tvivl kan tempelarbejdet, engang i fremtiden, blive udført for de personer, der er opført, på foranledning af slægtninge, når oplysning om deres død kan skaffes, eller af levende slægtninge, når hundrede år er gået siden fødselsdatoen for dem, hvis optegnelser nu findes i arkivet.

Muligvis vil endda nogle af de personer, der er opført i skemaerne, tilslutte sig Kirken i levende live, og hvis ikke, vil måske nogle af deres efterkommere blive døbt i Kirken. Der er mange muligheder at overveje.

Hvis vi modtager et familiegruppeskema fra Kirkens medlemmer i udlandet, hvor det er bevist, at en, to, tre eller flere af de folk, der er opført på skemaerne, allerede er døde, vil navnet, eller navnene, der er rede til tempelarbejde, blive frigjort. De resterende navne vil blive anbragt på kort, og når hundrede år er gået fra deres fødsel, eller Gen. Society får meddelelse om, at de personer, som var levende, da deres gruppeskemaer blev modtaget på vort kontor, er døde, vil vi overføre deres data til et tempel. Til sidst vil alle personerne have fået deres dåb og begavelse. Forældrene vil derefter blive beseglet til hinanden, og børnene vil blive beseglet til deres forældre.

Hvis et familiegruppeskema imidlertid, som foran anført, modtages af Gen. Society til arkivet, og ikke en eneste af de personer, der er anført, er afgået ved døden, vil der kun blive opbevaret en kopi i vort arkiv. Originalskemaet bliver returneret til afsenderen.

De kan sikkert udmærket forstå, at med mindre funktionærerne i Gen. Society bliver underrettet om en persons død, vil det ikke være muligt at få ordinancerne for denne person udført, før der er gået hundrede år fra den dato, han blev født.

Jeg tror ikke, De overhovedet behøver at bekymre Dem om, hvorvidt tempelarbejdet bliver udført for nogen person, hvis hans optegnelse er tilgængelig i arkivet. Tusinder af mennesker undersøger disse kilder hver dag i den hensigt at finde slægtskabsforbindelser. Hvis optegnelserne er der, vil en slægtning uden tvivl finde dem i rette tid.

Deres hengivne
GENEALOGICAL SOCIETY
L. Garrett Myers,
Superintendent.

Referat fra *efterårskonferencerne*

Efterårskonferencerne afholdtes til følgende tider:

Aalborg distrikt	4. og 5. november 1961
Aarhus distrikt	11. og 12. november 1961
Fredericia distrikt	18. og 19. november 1961
København distrikt	25. og 26. november 1961

Emnet for konferencerne var: JESU KRISTI KIRKE ER BLEVET GENOPRETTET.

Lørdag aften afholdtes koncert af de respektive distriktskor, og der var overalt i missionen mange tilhørere til koncerterne, der blev efterfulgt af bazar ved Kvindelig Hjælpeforening.

Søndag morgen afholdtes præstedømsmøde. Brødrene blev delt i to klasser for henholdsvis det melkisedekske og det aronske præstedømme. I det melkisedekske præstedømme blev der holdt taler over emnerne »Historien om præstedømmets gengivelse« og »Velsignelser vi får igennem præstedømmet« samt taler af et medlem af distriktspræsidentskabet og af missionspræsident Levi B. Thorup. I det aronske præstedømme var der følgende taler: »Historien om præstedømmets gengivelse«, »Forskel mellem aronske og melkisedekske præstedømme« og »Velsignelser vi får igennem præstedømmet«, samt taler af missionens 2. rådgiver, ældste Grant H. Taylor og broder Aage Francke Pedersen, næstformand for det aronske præstedømme.

Samtidig med præstedømmets møde var der møde i Kvindelig Hjælpeforening for bestyrelser og sekretærer. Dette møde var under ledelse af søster Florence B. Thorup, og der blev givet instruktioner af Hovedbestyrelsen og distriktspræsidentskaberne. Desuden var der diskussion om forskellige problemer og demonstration af håndarbejder.

Ved formiddags-konferencemødet medvirkede Kvindelig Hjælpeforenings sangkor med to sange, hvorefter missionspræsidenten fortalte om de nye forandringer indenfor missionen, som omtales andetsteds i STJERNEN, samt foreslog de søskende, der er valgt til de nye stillinger, til opretholdelse. Derefter var der følgende taler: »Genoprettelsens nødvendighed«, »Forberedelse til genoprettelse gennem reformationen« og »Joseph Smiths egen historie«. Til sidst talte et medlem af distriktspræsidentskabet og missionspræsidenten.

Kl. 14,30 afholdtes funktionærmøde. Efter tale og instruktioner ved missionspræsidenten blev der delt i to klasser for henholdsvis lærerkursus og musikkursus, og derefter deltes der i klasser for Søndagsskole, G.U.F., Primary og Genealogisk Forening.

Kl. 17 holdtes konferencens afsluttende møde. Der var taler af et medlem af distriktspræsidentskabet, af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Grant H. Taylor, af søster Florence B. Thorup og af missionspræsident

Levi B. Thorup. Endvidere medvirkede distriktskoret for det pågældende distrikt, og som afveksling var der et udvalgt musiknummer.

Der var til alle de offentlige møder så mange tilstede, som salen kunne rumme, ja de fleste steder måtte der sættes ekstra stole ind, både til koncerten og til søndagens to offentlige møder, f. eks. kan vi fortælle, at der i København var mellem 450 og 500 mennesker tilstede ved hvert af disse tre møder!

Alle konferencerne var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af de respektive distriktspræsidenter.

M. K.

Vinterkonferencerne 1962

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt	**3. og 4. februar**
Aarhus distrikt	**10. og 11. februar**
Fredericia distrikt	**17. og 18. februar**
København distrikt	**24. og 25. februar**

Forandringer i den danske mission

Ved de nylig afholdte efterårskonferencer blev der foretaget en del forandringer i distrikterne i missionen:

Randers og **Aarhus** distrikter blev slået sammen til eet distrikt under navn af **Aarhus distrikt,** og **Esbjerg** og **Odense** distrikter blev slået sammen til eet distrikt under navn af **Fredericia distrikt.**

Disse forandringer blev foretaget som forberedelse til organiseringen af **Stave** i Danmark.

Ved samme lejlighed blev hjælpeorganisationernes hovedbestyrelser omorganiseret, således at der nu kun findes een **hovedbestyrelse** for hver organisation, ligesom der blev organiseret **distriktsbestyrelser** for hver af organisationerne.

Til orientering for Kirkens medlemmer bringer vi nedenstående liste over distriktspræsidentskaber, hovedbestyrelser og distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Børge Klitgaard,** distriktspræsident

Aarhus distrikt: **Orla Rode Nielsen,** distriktspræsident
Knud Markmann, 1. rådgiver
Rudolf Brink, 2. rådgiver
Hans Jørgen Poulsen, sekretær

Fredericia distrikt: **Johannes Liljengren,** distriktspræsident
Johs. A. Sørensen, 1. rådgiver
Aage Hansen, 2. rådgiver
Orla Knudsen, sekretær

København distr.: **Jørgen Ringheim,** distriktspræsident
Torkil Dressø, 1. rådgiver
Benny Lindén, 2. rådgiver
Poul Andersen, sekretær
Distriktsråd: Harry Petersen, Bjarne Gram, Niels Preben Johansen, Flemming Hall, Arnold Køster, Felix Hasbo, Ragnar Brun, Frode Nielsen.
Distriktskorleder: **Jørgen Ljungstrøm**
Distriktsorganist: **Kaj Krammer**
Assisterende organist: **Lena Ling**

PRÆSTEDØMMET:

Melkisedekske: **Kvorum I** (Aalborg og Aarhus distrikter):
Arthur Haun, præsident
Kaj Aage Gram, 1. rådgiver
Alex Nielsen, sekretær

Kvorum II (Fredericia distrikt):
Knud Andersen, præsident
Ejnar Nielsen, 1. rådgiver

Kvorum III (København distrikt):
Vagn Røder, præsident
Henry Kofoed, 1. rådgiver
Egon Bolvig, 2. rådgiver

Aronske: 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, **Grant H. Taylor**, formand, **Aage Francke Pedersen**, næstformand.

LOKALMISSIONÆRERNE:

København distrikt: **Jørgen Ljungstrøm**, distriktsmissionspræsident.

HJÆLPEORGANISATIONERNE:

KVINDELIG HJÆLPEFORENING:

Præsidentinde: **Florence B. Thorup**
Hovedbestyrelse: **Sara Dressø**
Sekretær: **Mary Kaiser**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Martha Schou Poulsen**, præsidentinde

Aarhus distrikt: **Jane Rudholt**, præsidentinde
Ruth Markmann, 1. rådgiver
Magda Carstensen, 2. rådgiver
Grethe Gissel Jensen, sekretær

Fredericia distrikt: **Esther Klokker Hansen**, præsidentinde
Irene Andersen, 1. rådgiver
Anna Sørensen, 2. rådgiver

København distr.: **Inger Rasmussen**, præsidentinde
Ellen Rasmussen, 1. rådgiver
Emmy Brolyng, 2. rådgiver
Karla Andersen, sekretær

Distriktskorleder for Kv. Hj.: **Lillian Krammer**
Distriktsorganist for Kv. Hj.: **Inge Vester**
Bibliotekar for Kv. Hj. distriktskor: **Agnes Larsen**

SØNDAGSSKOLEN:

Hovedbestyrelse: **Kai Lykkegaard Nielsen**
Sekretær: **Vibekke Vest Nielsen**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Anton Falden**, præsident
Aarhus distrikt: Endnu ikke indsat

Fredericia distrikt: **Poul Andersen**, præsident
København distr.: **Keld Neumann Johansen**, præsident
Vibeke Neumann Johansen, rådgiver

G.U.F. mandlig afdeling:

Hovedbestyrelse: **Knud Hentzen**
Sekretær: **Ib Rasmussen**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Jørgen Schmidt**, præsident
Aarhus distrikt: **Jens Peter Nielsen**, præsident
Fredericia distrikt: **Aage Pedersen**, præsident
København distr.: **Flemming Eliasen**, præsident

G.U.F. kvindelig afdeling:

Hovedbestyrelse: **Lillian Krammer**
Sekretær: **Ebba Grandt Pedersen**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Else Holm Larsen**, præsidentinde
Aarhus distrikt: **Sonja Schmidt**, præsidentinde
Fredericia distrikt: **Magda Pedersen**, præsidentinde
København distr.: **Grethe Skov Jensen**, præsidentinde
Anastasia Valentiner, 1. rådgiver
Hallbjørg Hermansen, sekretær

PRIMARY:

Hovedbestyrelse: **Kirsten Hermansen**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt: **Martha Falden**, præsidentinde
Aarhus distrikt: **Esther Hjort Nielsen**, præsidentinde
Fredericia distrikt: **Astrid Jørgensen**, præsidentinde
København distr.: **Birgit Vielsted**, præsidentinde
Elna Olsen, 1. rådgiver
Bertha Vielsted, 2. rådgiver
Ellen Clausen, sekretær

GENEALOGISK FORENING:

Hovedbestyrelse: **Ejnar Nielsen**
Sekretær: **Mary Kaiser**

Distriktsbestyrelser:

Aalborg distrikt:	**Charles Larsen,** formand
Aarhus distrikt:	**Aage Dahl,** formand
Fredericia distrikt:	**Ejnar Nielsen,** formand
København distr.:	**Peter Rasmussen,** formand
	Axel Andersen, sekretær

MUSIK: Hovedbestyrelse: **Lilli Christoffersen.**

PÆDAGOGIK: Hovedbestyrelse: **Ebbe Rosenkilde**
Irma Petersen

100 procent-søndag i Esbjerg gren

Til søndag den 10. december i fjor havde Esbjerg gren forberedt en 100 procent søndag, hvilket vil sige, at man forsøgte at samle alle kirkens medlemmer i Esbjerg til denne søndags møder. I ugen forud var grenens kredslærere og kredslærerinder i travl aktivitet med at invitere til denne søndag. Der skulle ikke være eet eneste hjem i grenen, som ikke havde fået invitationen.

Vi begyndte egentlig festen lørdag aften, hvor ca. 100 mennesker samledes til underholdning i GUF-salen. Her opførte GUF to små skuespil: »Hvorfor« og »Der mangler et led«. Ind imellem skuespillene sang grenens kor: »Hør vor bøn til himlen stige« og »Priser Profeten«. Denne afdeling sluttede med en fællessang: »Lykken er ikke gods eller guld«. Nu blev tiden overgivet til Den kvindelige Hjælpeforening, som først afholdt en basar til fordel for julevelgørenheden i grenen, dernæst blev der solgt dejlige forfriskninger. En meget vel besøgt aften sluttede.

Om søndagen startede vi med præstedømsmøde kl. 8,30, og vi mærkede straks, at vi er mange, når blot vi bliver samlede. Vi havde et dejligt præstedømsmøde. I søndagsskolen talte broder Orla Knudsen fra Odense, som var kommet på besøg i grenen sammen med distriktspræsidenten, broder Liljengren fra Fredericia.

Søndagens hovedmøde var nadvermødet kl. 16 søndag eftermiddag. Da strømmede det ind med mennesker, og kirken var næsten fuld, så vi nåede i virkeligheden godt opad mod 100 procent besøg. I dette møde fik vi et festligt indslag fra sangkoret, som sang nogle af kirkens dejlige sange for os. Præsident Thorup og søster Thorup, som var på besøg hos os og overværede alle møderne, fik nu overladt tiden. Søster Thorup holdt en kort tale og spillede så vidunderligt på orgelet, at vi sad med tårer i øjnene. Præsident Thorup holdt en dejlig tale om evangeliet, som vi kan læse det i de fire evangelisters beretninger om Jesus Kristus. Han nævnede flere eksempler på meget smukke fortællinger i disse evangelier, ligesom han nævnede de forunderlige lærdomme, som kommer til det menneske, som læser beretningerne. Endelig nævnede han flere eksempler på, hvad det kan føre til, når mennesker i det daglige liv efterlever evangeliets ånd.

Det var Esbjerg grens nye grenspræsident, broder Verner Buur Knudsen, som ledede dette nadvermøde, og i sin indledning mindede han de fremmødte om, at det helst ikke blot skulle være denne søndag, man mødte 100 procent op til kirkens møder. Hver søndag i året skulle være en 100 procent søndag.

Selv om vi vel ikke nåede op på de 100 procent mødedeltagelse denne søndag, så gav det alligevel et dejligt resultat, og hvem ved, måske har det givet et lille hip til en og anden, som sad og ventede på at få et lille skub i den rigtige retning. Vi trænger så meget til sammenhold i vor kirke og til at mærke, at vi er en søskendeflok. Vi er her i Esbjerg sikre på, at vor 100 procent søndag har bidraget en lille smule til at opildne medlemmerne — os alle — hertil. Derfor ville vi gerne give ideen videre.

Karl Blohm.

Nye omrejsende ældster

Den 27. november er ældste *Larry D. Knudsen* og ældste *Duane N. Smith* blevet kaldet som omrejsende ældster i den danske mission.

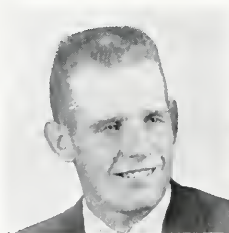
Ældste Larry Knudsen er født den 22. marts 1937 i Malad, Idaho. Han har taget eksamen fra Bear River High School, hvorefter han gik ind i U.S.A.s luftstyrker og tilbragte fire år der, hvad der også bragte ham til Europa, således at han nu er her for anden gang.

Ældste Knudsen kom til Danmark på mission den 19. februar 1960 og har arbejdet i Sønderborg, Kalundborg og Aarhus, derefter en tid som omrejsende ældste, og derefter i Fredericia, Aarhus og København, indtil han modtog sit nuværende kald.

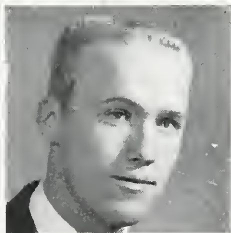
Ældste Duane Smith er født den 28. august 1939 som søn af Mr. og Mrs. Milton C. Smith, Orem, Utah. Han har gået 3 år på High School og studeret 2 år på Brigham Young University.

Ældste Smith kom til Danmark den 6. oktober 1959 og har arbejdet i Aalborg, København, Aabenraa, Læsø, Thisted, Roskilde og Aarhus, indtil han modtog sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Knudsen og ældste Smith i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt dem.

Larry D. Knudsen

Duane N. Smith

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste gave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG, LÆRE OG PAGTER og DEN KOSTELIGE PERLE i 1 bind (sort skind med guldtryk)	kr.	42.00
MORMONS BOG	»	5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17.00
LÆRE OG PAGTER	»	6,50
BIBEL-CITATER	»	2,50
EN ADVARSELS RØST	»	3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	»	3,00
NY SANGBOG	»	10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1,00
SLÆGTSBOG, heftet	»	7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	»	14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $ 2,50) (Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	»	10,00
Indbundne årgange af STJERNEN 1958 og 1959 (diverse farver)	»	16,50
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	»	6,50
do. til arbejdsbrug	»	5,50
Mapper til genealogiske skemaer ... kr. 10,00 21,00		35,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	kr.	3,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for januar:

For Senior Søndagsskolen:

»O, alle I, der er rene af hjertet, løft hovedet og modtag Guds behagelige ord og vederkvæg jer med hans kærlighed.« (Mormons Bog, Jakobs Bog 3:2).

For Junior Søndagsskolen:

»Jesus sagde: Jeg er vejen, sandheden og livet.« (Johs. 14:6).

Søndagsskolesang for januar 1962:

»Kommer, I Guds børn«. (Nr. 6 i den nye sangbog).

Kære søskende!

Ja, så er der atter gået et år. Vi ved, at der i det gamle år var mange problemer, der skulle løses af vore funktionærer, ikke mindst hvad lektier angår, men vi har den forståelse, at det trods besværligheder alligevel er gået fremad.

Vi vil her fra Søndagsskolens Hovedbestyrelse sige tak til enhver for det arbejde, der blev udført i det gamle år, vi vil også sige tak til enhver, der har hjulpet os enten på den ene eller anden måde, vi tænker her på vore missionærer på missionskontoret og i missionens trykkeri, de skal også have tak for den hjælp, de har ydet os, og sidst, men ikke mindst, tak til præsident Thorup; vi har selvfølgelig altid været glade for at have inspirerede ledere, men vi ved, at præsident Thorup har et meget stort ar-

bejde i denne tid, vi ved, at han gør alt dette, fordi han er inspireret og kaldet til at gøre disse ting, men alligevel skal han have tak for året, der svandt.

Vi vil så gerne her fra Hovedbestyrelsen ønske alle et rigtig godt og velsignet nytår, og vi ser hen til, at vi får nye lektiehefter over hele linien; der er mange gode ting at hente, og derfor henstiller vi, at så mange som muligt køber disse hefter. Jo flere, der køber, jo billigere kan vi købe dem efterhånden, og i forhold til Amerika får vi vort materiale billigt.

Og husk så, at vi nu har distriktsbestyrelser, som gerne vil hjælpe jer i arbejdet. Og så ses vi alle til næste konference.

Venlig hilsen
f. *Søndagsskolens Hovedbestyrelse*
Broder og søster *Kai Lykkegaard Nielsen.*

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»*Du skal ikke være lad....*« (Lære og Pagter 42:42).

Formål: For at undgå at blive lade, må vi være aktivt optaget af en god sag.

I denne atomalder med dens automatiserede, travle liv ville de fleste af os blive rystede, hvis vi blev anklaget for at være lade. I vor styrten fra det ene arbejde til det andet og fra ansvar til ansvar kan de fleste af os ikke få døgnets 24 timer til at strække til, så vi kan nå alt det, vi gerne vil nå.

Mon denne befaling har noget som helst at gøre med os i dag? Er det muligt, at vi med vort fortravlede liv stadig kunne anklages for at være lade? Hvad betyder det egentlig at være lad?

Sokrates sagde: »Det er ikke blot den, som ikke bestiller noget, der er lad; det gælder også den, som kunne anvende sin tid bedre.« Leksikonnet siger os, at ladhed ikke blot er det, at man ikke bestiller noget, det er også en betegnelse for »frugtesløs handling«. Det er mangel på nyttigt, virkningsfuldt arbejde.

Det spørgsmål, vi således kunne stille os selv, er dette: Undgår vi ladhed ved at anvende vor tid på den fordelagtigste måde? Hvis vi er villige til at akceptere denne fortolkning af betydningen af ladhed, så er vi skyldige i det at være lade, hvis vi fylder vort liv med intetsigende, frugtesløse aktiviteter og bagateller.

Vor himmelske Fader er fuldt opmærksom på vor menneskelige tendens til at »have så travlt med ingenting«, så Han gennem sine profeter ned gennem tiderne gentagne gange har formanet os til at anvende vor tid konstruktivt. Der er blevet sagt

til os, at »...... i dit ansigts sved skal du spise dit brød ......« *(1. Mos. 3:19)*, og »Du skal ikke være lad; thi den lade skal ikke æde arbejderens brød eller bære hans klæder« *(L. og P. 42:42)*.

Når vi skal overføre denne befaling til vort eget liv, må vi ikke overse, at ladhed kan være både åndelig, mental og fysisk. Uden hensyn til hvor travlt optagne vi kan være i fysisk henseende, er mange af os i virkeligheden lade, når det gælder om at udvikle os mentalt og åndeligt. Hvis vi undlader at bruge vor tid konstruktivt, at udvikle os mentalt og åndeligt, kan vi ikke håbe på at »...... spise arbejderens brød eller bære hans klæder.« Den føde, som skal nære os åndeligt og mentalt, må vi selv tilberede, der er ingen andre, der kan gøre det for os.

I sit brev til Timoteus irettesætter Paulus Kirkens medlemmer for deres ladhed:

> »Ved at løbe omkring i hjemmene lærer de desuden lediggang, og ikke blot det, men også at være sladdervorne og at blande sig i ting, der ikke kommer dem ved« *(1. Tim. 5:13)*.

Ezekiel sagde ved sin beskrivelse af Sodomas synd og ugudelighed:

> »...... fulde af ladhed var hun og hendes døtre, de rakte ikke den arme og fattige en hjælpende hånd.« *Ez. 16:49*, direkte oversat fra engelsk.

Der fortælles en historie om et menneske, som havde en drøm om en stor bygning, hvor folk kom for at købe den dyrebare tid tilbage, som de havde forødt. Den første, der kom, var en ung mand, som sagde: »Jeg har et løfte om en betydningsfuld stilling, hvis jeg er forberedt, så jeg kan tage den. Men det er jeg ikke. De to år, jeg skulle have studeret, brugte jeg til letsindigt tidsfordriv. Lad mig få lov til at købe de to år tilbage.«

Den næste i rækken var en ældre kvinde, som sagde til kontoristen: »Da det var for sent, opdagede jeg, at Gud havde givet mig store talenter, som jeg havde undladt at udvikle. Sælg mig ti år, så jeg kan blive den kvinde, jeg kunne være blevet til.«

Med de gaver, som livet og vor handlefrihed er, kan vi indrette vor tid således, at vi udnytter den på den fordelagtigste måde. Under udøvelsen af vor handlefrihed i vor moderne tid, bør vi undgå at fylde vore tanker med litteratur, som kun er humbug. Vi skal lade være med at spilde tiden på værdiløse film, TV og radioprogrammer. Hvis vi ikke er yderst omhyggelige med at vælge, hvad vi vil se og høre, kan disse ting fuldstændig opsluge vore dyrebare timer. Disse tidsspildende aktiviteter lægger ofte et pres på os og får os til at tro, at vi har så travlt, når vi i virkeligheden kunne have anvendt tiden bedre gennem smukke, nyttige og sjælstilfredsstillende aktiviteter.

Vi burde også være dybt taknemmelige for de vidunderlige muligheder, som tjeneste i Kirken giver os til at undgå ladhed. Gennem det stærkt varierede program, som Kirkens aktiviteter byder på, kan vi udvikle vore talenter og samtidigt tjene andre.

Lad os stræbe efter at taksere livets værdier rigtigt. Da vil vi kende glæderne og tilfredsheden ved et liv uden ladhed.

KREDSLÆRERNES *budskab*

Beslutning og omvendelse.

På denne tid af året er det mest populære diskussionsemne: nytårsbeslutninger. Hvorfor man netop skal vente til begyndelsen af et nyt år med at fastsætte målene for sin personlige reformering, er det vanskeligt at forstå. Det kunne se ud, som om nogen af os mener, at midnat den 31. december er et trylleøjeblik, hvor uanede kræfter pludselig står til disposition for dem, som ønsker at overvinde en dårlig vane eller forbedre deres livsførelse. Der er ikke noget forkert i det: at tage nytårsbeslutninger, men det er nødvendigt at forandre lidt på måden, vi gør det på. Nogle af os gør os skyldige i alt for megen ønsketænkning. Vi er os alt for ofte bevidst, hvad vi burde gøre, længe før vi gør noget ved det. Vi burde være mere realistiske. Hvis vi f. eks. i juli måned erkender, at vi har en svaghed, vi gerne skulle overvinde, hvorfor i alverden skal vi så vente til den 1. januar med at skride til handling?

Der er ingen grund til at begrænse nye beslutninger til begyndelsen af et nyt år. Hver eneste dag byder på nye muligheder for at blive bedre. Hver ny uges begyndelse bør være den anledning, vi bruger til at sætte os nye mål. Den første dag i hver ny måned vil det være passende at se på, hvor megen fremgang vi har gjort. Når et år slutter kan vi meget apropos sammenligne vore resultater med vore hensigter og se, om de svarer til hinanden. At standse op og se sig tilbage vil ofte åbenbare et stort behov for forbedring; ser vi derefter fremad, er vi bedre rustet til at nå det rette fremtidsperspektiv. Et sådant mentalt overblik vil stadfæste, hvor vi står i sammenligning med, hvor vi *burde* stå.

Ønsket om at træffe nye beslutninger bør være dikteret af omvendelsens ånd. En sådan indstilling kræver, at vi bekender vore synder for Gud, beder Ham om at tilgive os og give os styrke til at overvinde dem. En af grundene til, at nytårsbeslutninger ikke bliver mere vellykkede, end de gør, er, at omvendelsens ånd sommetider mangler. Beslutning er kun eet af de fem vigtige punkter i den proces, der hedder omvendelse. Det første er at erkende, at man gør noget forkert. Det andet er anger over de synder, man har begået. Det tredje er et ønske om at gøre det godt, som man har forbrudt. Det fjerde er en fast beslutning om at leve livet bedre, og det femte og sidste punkt er reformering eller overvindelse af sine svagheder.

Vi bør være rede til at træffe nye beslutninger, når som helst der er et behov for det, enten det så er i januar eller i juli. Vi kan imidlertid lade hvert nyt års begyndelse være en tid, da vi sætter os vidtrækkende mål, som vil forøge vor tro, kærlighed, kundskab og forståelse af de ting, der henhører under Guds rige. Hvis vi følger dette mønster, vil det løfte, som blev givet til de retfærdige i det gamle Israel, blive vort:

»Jeg giver eder et nyt hjerte, og en ny ånd giver jeg i jeres indre ......« *(Ez. 36:26).*

Svendborg

Svendborg kirkebygning

Lørdag den 7. okober 1961 vil stå som en særlig dag for Svendborg gren, thi den dag blev det afsluttende arbejde med planering og beplantning af grunden omkring kirkebygningen færdigt.

Vejret og humøret var højt, da man nu kunne se frugterne af det arbejde, brødre fra Odense og Svendborg i samarbejde med missionærerne havde udført. Om det så var missionspræsident Thorup, var han også tilstede og sled i det med os andre for at blive færdig, og jeg tror, han nåede at få en vable på hænderne også!!

Efter det afsluttende arbejde samledes man i grensbygningen, hvor der var dækket borde op til os alle til spisning. Broder Ole Victor bød velkommen, og efter bøn ved broder Poul Andersen, Odense, spiste man en dejlig middag, gullasch og syltede frugter, som vederfaredes fuld retfærdighed af de 30 sultne munde. Under middagen´ talte broder Victor og takkede alle brødrene for det store arbejde, der var udført, og udtrykte håbet om, at det måtte betyde et vendepunkt for Kirken i Svendborg.

Man sluttede kl. 19 og vendte trætte, men glade over veludført arbejde, tilbage til de respektive grene.

H. H.

Præsident Thorup i arbejde

Et nyt skud på Herning Gren

Med missionærernes sportsprogram som idékilde har vi i Herning oprettet en selvstændigt arbejdende sportsklub under navnet: G.U.F. Basketball Club. Klubben er underlagt Herning Gren, men har egen bestyrelse og er nu anerkendt af byrådet som en selvstændig klub med samme rettigheder som enhver anden sportsklub i byen.

Der har været en del forhåndsinteresse for basketballspillet, men tilmeldingen af seniores har svigtet, væsentligst på grund af klubbens regler angående tobak og spiritus. Anderledes er det med drengene. Vi har for øjeblikket 14 aktive spillere mellem 12 og 15 år, og deraf kun een, som er medlem af Kirken, så vi håber på, at missionærerne, der virker som trænere, må kunne vinde indpas i drengenes hjem.

Men hvem skal vi kæmpe imod? Hvor er de grene, som byder os til basketball-dyst?

For at kunne holde sammen på klubben er det nødvendigt for os at spille kampe, og vi modtager med glæde enhver udfordring. Har I ingen klub endnu, vil vi gerne hjælpe jer igang, hvis vi kan.

Vi håber at høre fra jer snart.

H. K. F.

FØDSELSDAGE

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

Randers:

Olga Louise Petersen, 1. januar, 80 år.

København Nordre Gren:

Thorvald Sødergren, Gavlhusvej 5, 2. januar, 60 år.

Jens Peter Nielsen, Koldbyvej 6, 29. januar, 85 år.

Johan Hugo Strømberg, Herredvej 31, 30. januar, 65 år.

Odense:

Karoline Schultz, 2. januar, 80 år.

København Søndre Gren:

Elna Madsen, Gl. Jernbanevej 39, 13. januar, 60 år.

Gyda Valborg Florentine Poulsen, Hvidovregade 41, 20. januar, 75 år.

Aalborg:

Otto Edvard Larsen, 14. januar, 65 år.

Reginald Edward Giessing, 20. januar, 75 år.

Esbjerg:

Petra Laurine Olsen, 21. januar, 70 år.

Amager:

Augusta Sørensen, Birkevang 13, 24. januar, 70 år.

Aarhus:

Klara Hansine Ditlevsen Nielsen, 25. januar, 65 år.

Erik Hoffmann Pedersen, 27. januar, 65 år.

Hjørring:

Sara Konnerup Kristensen, 29. januar, 65 år.

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Frank A. Poulsen,* viedes den 3. november i Manti Templet til *Inge Lis Magnussen,* tidligere København. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Henrik Traden,* Ogden, Utah, sender de kærligste hilsener med ønsket om et godt og velsignet nytår til alle de gode søskende, venner og missionærer i Danmark.

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Arne Foss Jensen,* og hustru *Lis Christensen Jensen,* tidligere København, sender fra deres hjem i Canada de kærligste hilsener til alle søskende med meddelelse om, at de den 1. oktober 1961 har fået en søn, som har fået navnet Clark Foss Jensen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Maylen V. Bennett,* vies den 19. januar i Idaho Falls Templet til *Jonna Røgilds,* tidligere Aalborg. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
København Nordre Gren:		
18. november:		
Karen Marie Nordby Larsen	Broder Eivind Nordby Larsen	Ældste Eearl B. Meek
Anne Elisabeth Nordby Larsen	Broder Ejvind Nordby Larsen	Broder Orla Rasmussen
Søren Ejvind Nordby Larsen	Broder Ejvind Nordby Larsen	Broder Orla Rasmussen
25. november:		
Per Meilsøe	Ældste Brent Johnson	Ældste Richard S. Monson
Erna Ingfred Dagmar Jakobsen	Ældste Harlo Von Mortensen	Ældste John C. Stutznegger
Slagelse: 18. november:		
Johanne Kirstine Jensen	Ældste Kent D. Petersen	Ældste Kent D. Petersen
København Søndre Gren:		
18. november:		
Bjarne Bendix Engmann	Ældste James L. Kjergard	Ældste O. Lynn Coon
Jonna Dan Engmann	Ældste O. Lynn Coon	Ældste James L. Kjergard
25. november:		
Yvonne Janke	Ældste Dee LaMont Johnson	Broder Poul Petersen
Ellinor Nina Nielsen	Ældste Ernest G. Clark	Ældste Daniel Edwards
Rebekka Benigna Ane Marie Mørch Larsen	Ældste Dee LaMont Johnson	Broder Harry K. Hvistendahl
Anne Marie Larsen	Ældste Delan K. Memmott	Ældste Dee LaMont Johnson
Marianne Larsen	Ældste Delan K. Memmott	Ældste Dee LaMont Johnson
Henny Larsen	Ældste Delan K. Memmott	Ældste Dee LaMont Johnson
Henry Larsen	Ældste Dee LaMont Johnson	Broder Harry K. Hvistendahl
9. december:		
Edith Kirstine Aakerlund	Ældste Douglas Wray	Ældste Clifford Goff
Odense: 25. november:		
Tommy Byskov Hansen	Ældste Dennis O. Taylor	Ældste Philip R. Anderson
Viborg: 2. december:		
Laura Mette Kirstine Madsen	Ældste Peter C. Nelson	Ældste Roger V. Rasmussen
Haderslev: 17. november:		
Johan Frederik Kristian Tabermann	Ældste Jorgen Boyer	Ældste Milo Larsen
24. november:		
Helene Christensen	Ældste Milo Larsen	Ældste Bjarne Olsen
Aalborg: 15. oktober:		
Uffe Gorm Mortensen	Ældste Gary B. Madsen	Broder Chr. Holm Bendtsen
26. november:		
Grete Sand Christensen	Ældste Graydon Foulger	Ældste George Hoge
11. december:		
Gerda Marie Valborg Rosenkilde Christensen	Ældste Robert Wade Nielsen	Ældste Christian Johansen

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
København Søndre Gren:		
19. november:		
Henrik Sørensen	Diakon	Broder Harry Hvistendahl
Amager: 26. november:		
Henning Schou Jørgensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Joseph Thomas Asmussen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Verner Korsgaard	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Roskilde: 3. december:		
Christian Jørgensen	Diakon	Broder Holger M. Larsen
København Nordre Gren:		
17. september:		
Per Einer Hørning	Præst	Broder Torkil Dressø
19. november:		
Harry Frank Volmer Christiansen	Diakon	Broder Arnold Køster
Henry Viccy Richard Hartvigsen	Diakon	Broder Orla Rasmussen
Aarhus: 12. november:		
Ove Johansen	Ældste	Broder Orla Rode Nielsen
20. november:		
Palle Sørensen	Diakon	Broder Niels Hansen
10. december:		
Holger Preben Gissel Jensen	Præst	Broder Hans Hjort Rode Nielsen
Silkeborg: 19. november:		
Bent Søndergaard Madsen	Lærer	Broder Frode Holst Sørensen
Odense: 12. november:		
Steffen Skov	Diakon	Broder Ringmann Jensen
5. november:		
Svend Holger Sørensen	Diakon	Broder Ringmann Jensen
26. november:		
Laurits Valdemar Emil Johansen	Præst	Broder Ringmann Jensen
10. december:		
Palle Lennert Dietz Pedersen	Diakon	Broder Henry Haupt
Poul Barfoed Møller	Lærer	Broder Børge Høvsgaard
Fredericia: 19. november:		
Kurt Famme Liljengren	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Aalborg: 19. november:		
Carl Gorm Kristian Vilhelm Kühnell	Diakon	Broder Chr. Holm Bendtsen
Theodor Peter Kristensen	Diakon	Broder Chr. Holm Bendtsen

		Broder
Ole Holm Bendtsen	Diakon	Jørn Holm Bendtsen
Erik Jepsen Jensen	Diakon	Broder Kaj Aage Gram
Ejnar Kjeldsen Sørensen	Lærer	Broder Kaj Aage Gram
3. december:		
Carsten Randrup	Diakon	Broder Poul Randrup
Niels Aage Pedersen	Lærer	Broder Kaj Aage Gram
Holstebro: 10. december:		
Viggo Nielsen Bundgaard	Diakon	Ældste E. Brent Frazier

VELSIGNELSER

Amager: 3. december: Verner Korsgaard og Ragnhild Østergaard Korsgaards datter, Hanne Marianne Korsgaard, velsignet af sin fader.

København Nordre Gren: 5. november: Arne Sandahl og Edith Dreier Larsen Sandahls tre børn, Berit Sandahl, Bjarne Sandahl og Tina Sandahl, velsignet af henholdsvis ældste Charles W. Lamb, broder Benny Lindén og broder Vagn Røder.

3. december: Regnar Andersen og Ruth Berthine Nøddegaard Hansen Andersens søn, Jens Bo Nøddegaard Andersen, velsignet af broder Flemming Hall.

Missionærforflyttelser:	**Fra:**	**Til:**
27. november:		
Spencer Cornelison	Missionskontoret	Aarhus
Norman Andersen	Glostrup	Odense
Dennis Christensen	Ørholm	Hillerød
Lynn Coon	Valby	Hillerød
Dennis Taylor	Odense	Randers
Dee L. Johnson	Nørrebro	Hvidovre
Chr. Fonnesbeck	Svendborg	Aarhus
Rudi Petersen	Aarhus	Svendborg
Louis Kirby	Randers	Søborg
Arthur Dowdle	Vejle	Nørrebro
Jorgen Boyer	Haderslev	Vejle
John Stutznegger	Søborg	Haderslev
Larry Knudsen	Hvidovre	Missionskontoret
Duane Smith	Aarhus	Missionskontoret

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af STJERNEN, skal indsendes **inden den 5. ds.,** og bedes sendt **direkte** til Stjernens kontor, **ikke** sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend **ikke** originalfilm, men kun **aftryk.**

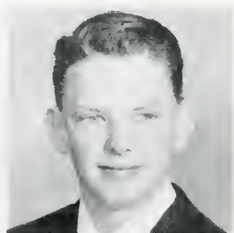
MISSIONÆRANKOMSTER

Med S.A.S. via New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

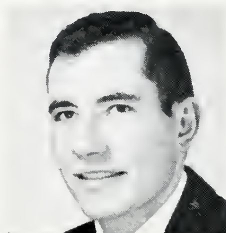
21. november 1961: *Mark Franklin Thomas* fra Grace, Idaho, beskikket til at arbejde i Valby.

Dale Higgins fra Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde i Ørholm.

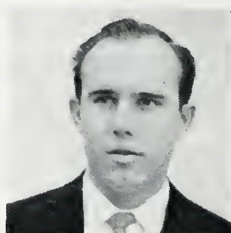
Wayne Knight fra El Monte, California, beskikket til at arbejde i Glostrup.

Mark Thomas

Dale Higgins

Wayne Knight

MISSIONÆRAFLØSNINGER

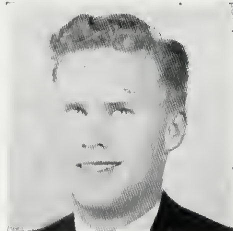
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

27. november: *James P. Leth* fra Ogden, Utah, efter sidst at have arbejdet i Bagsværd.

15. december: *Charles N. Petersen* fra Camp Verde, Arizona, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

James P. Leth

Charles N. Petersen